

lige i langt videre omfang end i dag, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 (forslaget til § 41 b). Forbuddet går derfor kun på selve dommens eller kendelsens tekst (eller dele heraf).

Om det i forbindelse med en offentliggørelse af en anonymiseret dom eller kendelse vil være lovligt i ledsagende redaktionel tekst eller lignende at identificere de involverede personer (eller give sådanne oplysninger, at disse vil kunne genkendes i en videre kreds), vil fortsat bero på bl.a. straffelovens og medieansvarslovens almindelige regler, ligesom der kan være nedlagt navneforbud efter retsplejelovens regler herom.

Retsinformationssystemer, der er omfattet af § 9 i lov om behandling af personoplysninger, og offentlig gengivelse, der bygger på et sådant retsinformations-system, er undtaget fra det foreslåede forbud.

Efter *stk. 1* omfatter forbuddet mod offentlig gengivelse uden anonymisering domme og kendelser. Dette skyldes som nævnt, at det er disse dokumenter, der foreslås almindelig adgang til aktindsigt i, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 (forslaget til § 41 b). Andre dokumenter i straffesager er således ikke omfattet af forbuddet.

Forbuddet omfatter offentlig gengivelse uden anonymisering med hensyn til sigtede, tiltalte, forurettede og vidner. Der kræves således ikke anonymisering med hensyn til anklageren, forsvareren eller de juridiske dommere. Den foreslåede § 1017 d omfatter heller ikke lægdommere, men her gælder retsplejelovens § 1017 c, der indeholder et forbud mod i forbindelse med omtale af en straffesag at give offentlig meddelelse om en medvirkende lægdommers identitet.

For så vidt angår forurettede i sager om seksualforbrydelser er der en vis overlappning mellem den foreslåede § 1017 d og den gældende regel i retsplejelovens § 1017 b. § 1017 b er dog videre, idet den omfatter enhver offentlig meddelelse om forurettedes identitet og ikke blot offentlig gengivelse af dommes og kendelsers tekst uden anonymisering. Omvendt indeholder den foreslåede § 1017 d ikke en undtagelse med hensyn til politiets offentliggørelse af forurettedes identitet (jf. § 1017 b, *stk. 2*), og § 1017 d gælder således uden begrænsning også for politiet. Hvis §§ 1017 b og 1017 d overtrædes samtidig, kan der straffes for overtrædelse af begge bestemmelser.

Der er endvidere en vis overlappning mellem den foreslåede § 1017 d og lov om behandling af personoplysninger, idet offentlig gengivelse af domme og kendelser i straffesager kan være en behandling, der er omfattet af loven, jf. herved pkt. 4.1.2.3 og 5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. I givet fald skal den, der foretager den offentlige gengivelse, overhol-

de både reglerne i lov om behandling af personoplysninger og den foreslåede § 1017 d i retsplejeloven. Det bemærkes i den forbindelse, at det ved offentlig gengivelse af domme og kendelser i straffesager, f.eks. på internettet, for at undgå at overtræde lov om behandling af personoplysninger efter omstændighederne kan være nødvendigt at foretage en mere fuldstændig anonymisering end den, der kræves efter den foreslåede § 1017 d.

Pligten til anonymisering efter den foreslåede § 1017 d gælder både med hensyn til fysiske og juridiske personer, der er eller har været sigtet, tiltalt eller forurettet i sagen. Vidner kan i sagens natur kun være fysiske personer.

Anonymiseringen skal være så effektiv, at de pågældende ikke kan genkendes i en videre kreds. Det vil således ikke være nok blot at anonymisere navne og præcise adresseangivelser, hvis dommen eller kendelsen indeholder andre oplysninger, der gør det muligt at identificere de pågældende. Det kan eksempelvis være nødvendigt også at udelade oplysninger om en persons erhverv eller beskæftigelse, hvis denne oplysning i kombination med navnet på den by, hvor vedkommende bor, og eventuelt vedkommendes alder og køn reelt giver en bred kreds mulighed for at identificere den pågældende. Det vil også ofte være nødvendigt at udelade fødselsdatoer (i modsætning til fødselsår), og man skal i den forbindelse være opmærksom på, at fødselsdatoer kan fremgå indirekte af dommens tekst.

Det kræves imidlertid ikke, at anonymiseringen skal være så effektiv, at ingen kan genkende den pågældende. Pligten til anonymisering er overholdt, selv om den pågældendes nærmeste kan genkende vedkommende.

Hvis sagen i forvejen er alment kendt, er pligten til anonymisering desuden overholdt, hvis der er foretaget en sådan redigering af dommen, at det i almindelighed ikke ville være muligt for en bred kreds på grundlag af dommens oplysninger om den pågældendes bopæl, alder, køn, uddannelse, beskæftigelse og familiemæssige forhold mv. at identificere den pågældende.

I denne særlige situation er den foreslåede § 1017 d således ikke til hinder for, at en dom offentliggøres i en sådan form, at en bred kreds (eventuelt størstedelen af befolkningen) kan genkende en eller flere af de involverede personer. Når kravet om anonymisering alligevel bør fastholdes i denne situation, skyldes det navnlig det tidsmæssige aspekt.

I nogle tilfælde, hvor en sag har været massivt omtalt i medierne, må man således forvente, at en meget